

15 à 20 Mar paa de sjællandske Jernbaner, den er 20 Ore pr. Time — jeg skal strax komme nærmere til Beregningsmaaden — og jeg ønsker at tilføie, at der kan gives en højere Løn af Banemeesteren, naar han finder det nødvendigt, og af Baneingenturen, naar han finder, at der er Grund dertil. Det er slet undtagelsesvis, og det er vist saadanne Undtagelser, som det ærede Medlem har faaet Underretning om. Hvad angaar Beregningen af Arbejdslønnen, som det ærede Medlem lagde i høi Grad Bægt paa, er det jo vigtigt at vide, hvorledes den foregaar. Den beregnes fra det Dieblit, da den vedkommende Arbejder bliver til Disposition for Jernbanen, og til dette Dieblit, da denne Disposition ophæves. Nærmere betegnet kan jeg sige, at den begynder paa den Tid, da den Vedkommende modtager et Arbejdsfikt — det er den Maade, hvorpaa man deklarerer, at den Vedkommende er antaget for den enkelte Dag — og ender paa den Tid, da han afleverer sit Arbejdsfikt. Timeberegningen gjælder altsaa saavel for Ud- som for Hjemtjerselen til og fra Arbejdet, en Kjørjel, som kan være milelang og vare timevis, og Timeberegningen gjælder ligeledes for Hvile- og Spisetider; den gjælder fra det Tidspunkt, da den Vedkommende er antaget, til det Tidspunkt da han forlader sit Arbejde. Dette maa man naturligvis vide for at kunne komme til en nogenlunde fornuftig Bedømmelse af, hvad denne Arbejdsløn i Virkeligheden betyder. Højere Arbejdsløn gives, som sagt, af og til, naar Forholdene kræve det, og kan til enhver Tid gives af rette Vedkommende. Jeg vil tillade mig at sige, at Hovedreglen for Lønnen er fastsat af vedkommende Overbetsyrelse, Generaldirektøren; men de ham underordnede Embedsmænd have indenfor givne Rammer en vis Dispositionsret.

Nu har jeg allerede sagt, at jeg vilde finde det meget forkasteligt, om man, fordi der var flere Arbejdere at faae, end man behøver, vilde nedsætte sin Arbejdsløn; Sligt skal Staten efter min Mening ikke indlade sig paa. Andre kunne jo mene, at man altid skal følge Arbejdsmarkedet. Paa den anden Side vil det ærede Medlem jo see, at de Embedsmænd, der skulle fastsætte Arbejdslønnen have visse Hensyn at tage. Der er for det Første Hensyn at tage til, hvorledes man ellers i Almindelighed under lignende Forhold lønner Arbejdere, og der er at tage Hensyn til, hvorledes Folk, der ere i fast Tjeneste i Bestillinger, som ingenlunde ere uden Betydning, baade under Jernbanevæsenet og Postvæsenet o. s. v., Postbude o. Lign., ere stillede. Sammenligner man

da Fortjenesten her, som gaar op til 3 Kr. og undertiden maaste gaar ned til 2 Kr. — 2 Kr. 20 Ore er nævnt som det mindste Beløb for det Distrikt, jeg har havt Andledning til at søge Oplysning om, i alt Fald vil det ligge mellem 2 og 3 Kr. — vil det ærede Medlem, uden at jeg vil sige, at det er en høi Betaling, utvivlsomt se, at den gamle, af Foredrageren omtalte Beregning med 2 Mark kunde Arbejderne slet ikke være tjente med at gaa ind paa. Arbejdslønnen er, som sagt, af ældre Dato og er ikke forandret i Mar. Jeg har nu nævnt det Synspunkt, som vedkommende Embedsmand maa gaa ud fra ved Ansættelsen af Arbejdslønnen, og som jeg ikke kan forkaste. Naar dertil kommer, at det til enhver Tid har været muligt at faae det fornødne Arbejde præsteret, og at der altid har meldt sig flere Arbejdere, end der behøvedes, vil det ærede Medlem se, at jeg fra mit Standpunkt ikke har kunnet finde, at jeg havde Grund til at stride ind i det paagjældende Forhold. Jeg skal nu lidt nærmere gaa ind paa selve Spørgsmaalet om Arbejdsnedlæggelsen og den Ordning, der fandt Sted den Dag, og i den Henseende er det ærede Medlem i en Række af Bildfarelser, som forresten kunne være meget forklarlige, men hans Opfattelse er ikke rigtig. Jeg vil nævne i Almindelighed, at naar en Banestrækning skal ryddes, slet det saaledes, at man i det paagjældende Distrikt, der knytter sig til Stationen, sørger for at staffe det fornødne Mandskab. Vedkommende Morgen var Banestrækningen Kjøbenhavn—Helsingør besat indtagen Nørrebro—Hellerup Stykket, som var for svagt besat, og Hellerup—Gjentofte Stykket, der slet ikke var besat. Jeg kommer her til en af det ærede Medlems Bildfarelser. Til Hellerup—Gjentofte Stykket havde der om Morgenens tilbudt sig en Arbejdsstyrke — jeg har Grund til at antage det, uden at jeg positivt veed det, men det ærede Medlem betegnede det saaledes, saa det er vist rigtigt, at det var Folk, som i Reglen arbeide ved Jorterne — der forlangte 35 Ore for Timen, og senere gik ind paa at nedsætte Fordringen til 30 Ore pr. Time, men de bleve ikke antagne; altsaa, de vare slet ikke i Arbejde. Strækningen var ledig. Vi have altsaa at gjøre med de to Strækninger: Nørrebro—Hellerup og Hellerup—Gjentofte. Strækningen Nørrebro—Hellerup blev besat af Arbejdskolonnen under vedkommende Banemeester eller Overbanemeester; til Strækningen Hellerup—Gjentofte, som var ledig, og slet ikke besat, førte vedkommende Ingenieur, altsaa en Overbefalingsmand, en Arbejds-